תּורה נבֿיאים וכתובֿים

תּרגום ייִדיש פֿון יהואש

עָמוס

א 1 די ווערטער פֿון עָמוסן, וואָס איז געווען פֿון די שאָפֿלײַט פֿון
תּקוֹעַ; וואָס ער האָט געזען אויף ישׂראל אין די טעג פֿון עוזִיָה
דעם מלך פֿון יהודה, און אין די טעג פֿון יָרָבעָם דעם זון פֿון יוֹאָשן,
דעם מלך פֿון ישׂראל, צוויי יאָר פֿאַר דער ערדציטערניש.

2 און ער האָט געזאָגט:
גאָט וועט ברילן פֿון צִיון,
און פֿון ירושָלַיִם וועט ער אַרויסלאָזן זײַן קָול,
און די פֿיטערפּלעצער פֿון די פּאַסטוכער וועלן טרויערן,
און דער שפּיץ כַּרמֶל וועט פֿאַרטריקנט ווערן.

3 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון דַמֶשֶׂק,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר זייער דרעשן גִלעָד מיט אײַזערנע דרעששליטנס.
4 און איך וועל שיקן אַ פֿײַער אויף דעם הויז פֿון חזָאֵל,
און עס וועט פֿאַרצערן די פּאַלאַצן פֿון בן-הַדַד.
5 און איך וועל צעברעכן דעם ריגל פֿון דַמֶשֶׂק,
און וועל פֿאַרשנײַדן אַ באַוווינער פֿון בקעַת-אָוֶן,
און דעם וואָס האַלט אַ צעפּטער פֿון בית-עֶדֶן;
און דאָס פֿאָלק פֿון אַרָם וועט אין גלות גיין קיין קיר, זאָגט גאָט.
6 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון עַזָה,

יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר זייער פֿאַרטרײַבן אַ גאַנצע געפֿאַנגענשאַפֿט,
כּדי איבערצוענטפֿערן צו אֱדוֹם.
7 און איך וועל שיקן אַ פֿײַער אויף דער מויער פֿון עַזָה,
און עס וועט פֿאַרצערן אירע פּאַלאַצן.
8 און איך וועל פֿאַרשנײַדן אַ באַווינער פֿון אַשדוֹד,
און דעם וואָס האַלט אַ צעפּטער פֿון אַשקלוֹן;
און איך וועל קערן מײַן האַנט אויף עֶקרוֹן,
און דער איבערבלײַב פֿון די פּלִשתּים וועט אונטערגיין,
זאָגט גאָט דער האַר.

9 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון צוֹר,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר וואָס זיי האָבן איבערגעענטפֿערט אַ גאַנצע געפֿאַנגענשאַפֿט
צו אֱדוֹם,
און ניט געדאַכט אָן דעם בונד פֿון ברידער.
10 און איך וועל שיקן אַ פֿײַער אויף דער מויער פֿון צוֹר,
און עס וועט פֿאַרצערן אירע פּאַלאַצן.

11 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון אֱדוֹם,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר וואָס ער האָט נאָכגעיאָגט זײַן ברודער מיטן שווערד,
און דערשטיקט זײַן רחמנות,
און זײַן כּעס האָט שטענדיק פֿאַרצוקט,
און ער האָט אײביק געהאַלטן זײַן גרימצאָרן.
12 און איך וועל שיקן אַ פֿײַער אויף תֵּימָן,
און עס וועט פֿאַרצערן די פּאַלאַצן פֿון בָּצרָה.

13 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון די קינדער פֿון עַמוֹן,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר זייער אויפֿשפּאַלטן די טראָגעדיקע פֿון גִלעָד,
כּדי צו דערברייטערן זייער געמאַרק.
14 און איך וועל אָנצינדן אַ פֿײַער אויף דער מויער פֿון רַבָּה,

און עס וועט פֿאַרצערן אירע פּאַלאַצן,
מיט שאַלונג אין טאָג פֿון מלחמה,
מיט שטורעם אין טאָג פֿון געוויטער.
15 און זייער מלך וועט גיין אין גלות,
ער און זײַנע האַרן אין איינעם,
זאָגט גאָט.

ב 1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון מואָבֿ,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר זײַן פֿאַרברענען די ביינער פֿון דעם מלך פֿון אֶדום אויף קאַלך.
2 און איך וועל שיקן אַ פֿײַער אויף מואָבֿ,
און עס וועט פֿאַרצערן די פּאַלאַצן פֿון קריות,
און שטאַרבן מיט געטומל וועט מואָבֿ,
מיט שאַלונג און אַ קָול פֿון שופֿר.
3 און איך וועל פֿאַרשנײַדן אַ ריכטער פֿון איר מיט,
און אַלע אירע האַרן וועל איך הרגען מיט אים,
זאָגט גאָט.

4 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון יהודה,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר וואָס זיי האָבן פֿאַראַכט די תּורה פֿון גאָט,
און זײַנע געזעצן ניט געהיט;
און זייערע ליגנס האָבן זיי פֿאַרפֿירט,
די וואָס זייערע עלטערן זײַנען נאָכגעגאַנגען נאָך זיי.
5 און איך וועל שיקן אַ פֿײַער אויף יהודה,
און עס וועט פֿאַרצערן די פּאַלאַצן פֿון ירושָלַיִם.

6 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
פֿאַר דרײַ פֿאַרברעכן פֿון ישׂראל,
יאָ, פֿאַר פֿיר, וועל איך עס ניט אָפּהאַלטן:
פֿאַר זייער פֿאַרקויפֿן פֿאַר געלט דעם גערעכטן,
און דעם אביון פֿאַר אַ פּאָר שיך.

7 זיי, וואָסווילן אײַנשלינגען דעם שטויב ערד
אויפֿן קאָפּ פֿון די אָרימע,
און דעם וועג פֿון די געדריקטע פֿאַרדרייען זיי;
און אַ מאַן און זײַן פֿאָטער גייען צו איין מיידל,
כּדי צו פֿאַרשווועכן מײַן הייליקן נאָמען.
8 און אויף פֿאַרמשכּונטע קליידער
ציען זיי זיך אויס לעבן איטלעכן מזבח,
און ווײַן פֿון באַשטראָפֿטע
טרינקען זיי אין הויז פֿון זייער גאָט.
9 און איך האָב פֿאַרטיליקט פֿאַר זיי דעם אֶמוֹרי,
וואָס ווי די הייך פֿון צעדערן איז געווען זײַן הייך,
און שטאַרק איז ער געווען ווי אייכנביימער;
און איך האָב פֿאַרטיליקט זײַן פֿרוכט פֿון אויבן,
און זײַנע וואָרצלען פֿון אונטן.
10 און איך האָב אײַך אויפֿגעבראַכט פֿון לאַנד מִצרַיִם,
און אײַך געפֿירט אין דער מדבר פֿערציק יאָר,
צו אַרבן דאָס לאַנד פֿון אֶמוֹרי.
11 און איך האָב אויפֿגעשטעלט פֿון אײַערע זין פֿאַר נבֿיאים,
און פֿון אײַערע יונגעלײַט פֿאַר נזירים;
צי איז דאָס ניט אַזוי, קינדער פֿון ישׂראל?
זאָגט גאָט.
12 אָבער איר האָט געמאַכט טרינקען די נזירים ווײַן,
און די נבֿיאים האָט איר באַפֿוילן אַזוי צו זאָגן:
איר זאָלט ניט נבֿיאות זאָגן.
13 זעט, איך דריק אײַך אַרונטער
ווי עס דריקט דער וואָגן פֿול מיט גאַרבן.
14 און אַנטרינונג וועט פֿאַרלאָרן זײַן פֿון דעם פֿלינקן,
און דער שטאַרקער וועט ניט אָנהאַלטן זײַן כּוח,
און דער גיבור וועט ניט ראַטעווען זײַן נפֿש.
15 און דער בויגנהאַלטער וועט ניט באַשטיין,
און דער פֿלינקער אויף זײַנע פֿיס וועט זיך ניט ראַטעווען,
און דער רײַטער אויף אַ פֿערד וועט ניט ראַטעווען זײַן נפֿש
און דער שטאַרקהאַרציקער צווישן די גיבוֹרים
וועט אַ נאַקעטער אַנטלויפֿן אין יענעם טאָג,
זאָגט גאָט.

ג 1 הערט דאָס דאָזיקע וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט אויף אײַך,
קינדער פֿון ישׂראל – אויף דער גאַנצער משפּחה וואָס איך האָב
אויפֿגעבראַכט פֿון לאַנד מִצרַיִם, אַזוי צו זאָגן:

2 נאָר אײַך האָב איך דערקענט פֿון אַלע משפּחות פֿון דער ערד,
דרום וועל איך זיך רעכענען מיט אײַך פֿאַר אַלע אײַערע זינד.

3 גייען צוויי באַנאַנדער,
אַחוץ אַז זיי האָבן אָפּגערעדט?
4 ברילט אַ לייב אין וואַלד,
ווּ ער האָט ניט קיין רויב?
לאָזט אַ יונגלייב אַרויס זײַן קָול פֿון זײַן נאָרע,
אַחוץ אַז ער האָט עפּעס געכאַפּט?
5 פֿאַלט אַ פֿויגל אין פּאַסטקע אויף דער ערד,
ווּ זי האָט ניט קיין שטרויכלונג?
שפּרינגט-אויף אַ פּאַסטקע פֿון דער ערד,
ווּ כאַפּן זאָל זי ניט האָבן געכאַפּט?
6 צי ווערט אַ שופֿר געבלאָזן אין שטאָט,
און דאָס פֿאָלק זאָל ניט ציטערן?
צי געשעט אַן אומגליק אין שטאָט,
ווּ גאָט האָט דאָס ניט געטאָן?
7 פֿאַר וואָר, גאָט דער האַר טוט ניט קיין זאַך,
סײַדן ער האָט אַנטפּלעקט זײַן סָוד
צו זײַנע קנעכט די נבֿיאים.
8 אַ לייב האָט געברילט,
ווער זאָל ניט מורא האָבן?
גאָט דער האַר האָט גערעדט,
ווער קען ניט נבֿיאות זאָגן?
9 מאַכט הערן אויף די פּאַלאַצן אין אַשדוד,
און אויף די פּאַלאַצן אין לאַבד מִצרַיִם,
און זאָגט: זאַמלט אײַך אײַן אויף די בערג פֿון שומרון,
און זעט די גרויסע מהומות דערין,
און די דריקונגען אין איר מיט.
10 וואָרום זיי ווייסן ניט צו טאָן רעכט, זאָגט גאָט,
זיי וואָס זאַמלען גזלה און רויב אין זייערע פּאַלאַצן.
11 דרום האָט גאָט דער האַר אַזוי געזאָגט:

אַ פֿײַנט, און רונד אַרום לאַנד!
און ער וועט נידערן פֿון דיר דײַן שטאַרקייט,
און דײַנע פּאַלאַצן וועלן צערויבט ווערן.
12 אַזוי האָט גאָט געזאָגט:
אַזוי ווי אַ פּאַסטוך איז מציל פֿון דעם לייבס מויל
אַ פּאָר קני, אָדער אַ לעפּל פֿון אַן אויער,
אַזוי וועלן די קינדער פֿון ישׂראל, וואָס זיצן אין שוֹמרוֹן,
זיך מציל זײַן מיט אַ ווינקל פֿון אַ שלאָפֿבאַנק,
און מיט אַ פֿוס פֿון אַ בעט.

13 הערט און וואָרנט דעם הויז פֿון יעקבֿ,
זאָג גאָט יהוה, דער גאָט פֿון צבֿ־אות.
14 וואָרום אין דעם טאָג וואָס איך רעכן זיך
פֿאַר די פֿאַרברעכן פֿון ישׂראל מיט אים,
וועל איך זיך רעכענען פֿאַר די מזבחות פֿון בית-אֵל,
און די הערנער פֿון מזבח וועלן אָפּגעהאַקט ווערן,
און וועלן אַנידערפֿאַלן צו דער ערד.
15 און איך וועל שלאָגן דאָס ווינטערהויז מיט דעם זומערהויז,
און די הײַזער פֿון עלפֿנביין וועלן אונטערגיין,
און די גרויסע הײַזער וועלן פֿאַרלענדט ווערן,
זאָגט גאָט.

ד

1 הערט דאָס דאָזיקע וואָרט, איר בָשָן-קי
וואָס אויפֿן באַרג שוֹמרוֹן,
די וואָס באַרויבן די אָרימע,
וואָס דריקן די אבֿיוֹנים,
וואָס זאָגן צו זייערע האַרן: ברענג מיר זאָלן טרינקען.
2 גאָט דער האַר האָט געשוואָרן בײַ זײַן הייליקייט,
אַז, זע, טעג קומען אויף אײַך,
און מע וועט אײַך אַוועקנעמען מיט האָקן,
און אײַער איבערבלײַב מיט פֿישערשטאַנגען.
3 און דורך מויערבראָכן וועט איר אַרויסגיין,
איטלעכע אַקעגן זיך,

און איר וועט פֿאַרלאָזן די פּאַלאַצן,
זאָגט גאָט.

4 קומט קיין בית-אֵל און פֿאַרברעכט,
קיין גִלגָל, און מערט פֿאַרברעכן,
און ברענגט צום פֿרימאָרגן אײַערע שלאַכטאָפּפֿער,
אויפֿן דריטן טאָג אײַערע מעשׂרס;
5 און דעמפּט פֿון געזײַערט ברויט דאַנקאָפּפֿער,
און רופֿט אויס פֿרײַוויליקע גאָבן, מאַכט הערן,
וואָרום אַזוי האָט איר ליב,
איר קינדער פֿון ישׂראל,
זאָגט גאָט דער האַר.

6 און איך אויך האָב אײַך געגעבן
ליידיקע ציין אין אַלע אײַערע שטעט,
און איר האָט זיך ניט אומגעקערט צו מיר,
זאָגט גאָט.

7 און איך האָב אויך פֿאַרמיטן פֿון אײַך דעם רעגן,
ווען נאָך דרײַ חדשים צום שניט,
און איך האָב געלאָזט רעגענען אויף איין שטאָט,
און אויף איין שטאָט פֿלעג איך ניט לאָזן רעגענען;
איין שטיק פֿלעגט באַרעגנט ווערן,
און דאָס שטיק וואָס דערויף פֿלעגט ניט רעגענען,
פֿלעגט פֿאַרטריקנט ווערן.
8 און צוויי דרײַ שטעט האָבן געוואַנדערט צו איין שטאָט,
צו טרינקען וואַסער,
און פֿלעגן ניט קריגן צו זאַט,
און איר האָט זיך ניט אומגעקערט צו מיר,
זאָגט גאָט.

9 איך האָב אײַך געפּלאָגט מיט קאָרנבראַנד און מיט וועלקעניש;
די מערסטע פֿון אײַערע גערטנער און אײַערע ווײַנגערטנער
און אײַערע פֿײַגנביימער און אײַערע איילבערטביימער
עסט דער היישעריק אויף,

און איר האָט זיך ניט אומגעקערט צו מיר,
זאָגט גאָט.

10 איך האָב אָנגעשיקט אויף אייַך אַ פּעסט, אויפֿן שטייגער פֿון מִצרַיִם,
איך האָב געהרגעט מיטן שווערד אייַערע יונגעלייַט,
דערצו געפֿאַנגענשאַפֿט פֿון אייַערע פֿערד.
און איך האָב געלאָזט אויפֿגיין
דעם געשטאַנק פֿון אייַערע מחנות אין אייַער נאָז,
און איר האָט זיך ניט אומגעקערט צו מיר,
זאָגט גאָט.

11 איך האָב איבערגעקערט צווישן אייַך,
אַזוי ווי גאָטס איבערקערעניש פֿון סדוֹם און עֲמוֹרָה,
און איר זייַט געבליבן ווי אַ שייַט
אַרויסגעריסן פֿון אַ שׂרפֿה,
און איר האָט זיך ניט אומגעקערט צו מיר,
זאָגט גאָט.

12 דרום וועל איך אַזוי טאָן צו דיר, ישׂראל: –
ווייַל איך וועל דאָס דאָזיקע טאָן צו דיר,
ברייט זיך אָן אַנטקעגן דייַן גאָט, ישׂראל.
13 וואָרום זע, ער פֿורעמט די בערג, און באַשאַפֿט דעם ווינט,
און ער זאָגט דעם מענטשן וואָס זייַן טראַכטונג איז;
ער מאַכט פֿון פֿרימאָרגן פֿינצטערניש,
און ער טרעט אויף די הייכן פֿון דער ערד; יהוה דער גאָט פֿון
צבָ־אות איז זייַן נאָמען.

ה 1 הערט דאָס דאָזיקע וואָרט וואָס איך הייב אויף פֿאַר אַ
קלאָגליד אויף אייַך, איר הויז פֿון ישׂראל:

2 געפֿאַלן ניט מער אויפֿצושטיין
איז די יונגפֿרוי ישׂראל.
זי ליגט אַנידערגעוואָרפֿן אויף איר ערד,
ניטאָ ווער זאָל זי אויפֿשטעלן.
3 וואָרום אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער האַר: די שטאָט וואָס פֿלעגט

אַרויס מיט טויזנט,
וועט בלײַבן בײַ הונדערט,
און די וואָס פֿלעגט אַרויס מיט הונדערט,
וועט בלײַבן בײַ צען, פֿון דעם הויז פֿון ישׂראל.
4 וואָרום אַזוי האָט גאָט געזאָגט צום הויז פֿון ישׂראל:
זוכט מיך, און לעבט;
5 און איר זאָלט ניט זוכן בית-אֵל,
און קיין גִלגָל זאָלט איר ניט קומען,
און קיין באֵר-שֶבַע זאָלט איר ניט אַריבערגיין;
וואָרום גִלגָל וועט אין גלות גיין,
און בית-אֵל וועט צו נישט ווערן.
6 זוכט גאָט, און לעבט;
כּדי ער זאָל ניט אויסברעכן ווי אַ פֿײַער אין הויז פֿון יוֹסף,
און עס וועט פֿאַרצערן, אַז קיין לעשער וועט ניט זײַן פֿאַר בית-אֵל;
7 די וואָס פֿאַרקערן גערעכטיקייט אין ווערמוט,
און רעכטפֿאַרטיקייט לייגן זיי צו דער ערד.
8 דעם וואָס מאַכט דעם זיבנשטערן און דעם אָריאָנשטערן,
און פֿאַרקערט טויטשאָטן אין פֿרימאָרגן,
און פֿאַרפֿינצטערט טאָג אין נאַכט;
דעם וואָס רופֿט די וואַסערן פֿון ים,
און גיסט זיי אויס אויפֿן געזיכט פֿון דער ערד,
יהוה איז זײַן נאָמען;
9 דעם וואָס בליצט אַרויס אַ בראָך אויפֿן שטאַרקן,
און אַ בראָך קומט אויף דער פֿעסטונג.

10 זיי האָבן פֿײַנט דעם וואָס מוסרט אין טויער,
און דעם וואָס רעדט ערלעך פֿאַראומווערדיקן זיי.
11 דרום, ווײַל איר טרעט אויפֿן אָרימאַן,
און אָפּגאָב פֿון תּבֿואה נעמט איר פֿון אים,
האָט איר הײַזער פֿון געהאַקטע שטיינער געבויט,
און וועט אין זיי ניט וווינען;
האָט איר גלוסטיקע ווײַנגערטנער געפֿלאַנצט,
און וועט ניט טרינקען זייער ווײַן.
12 וואָרום איך ווייס, אײַערע פֿאַרברעכן זײַנען פֿיל,
און שטאַרק אײַערע זינד,
איר, וואָס דריקט דעם גערעכטן, וואָס נעמט שוֹחד,

און קריוודעט די אבֿיונים אין טויער.
13 דרום שווײַגט דער פֿאַרשטאַנדיקער אין אַזאַ צײַט,
וואָרום אַ בייזע צײַט איז דאָס.

14 זוכט גוטס און ניט שלעכטס,
כּדי איר זאָלט לעבן,
און יהוה, דער גאָט פֿון צבֿ־אות, וועט זײַן מיט אײַך,
אַזוי ווי איר פֿאַרלאַנגט.
15 האָט פֿײַנט שלעכטס, און האָט ליב גוטס,
און שטעלט אויף אין טויער גערעכטיקייט,
אפֿשר וועט יהוה, דער גאָט פֿון צבֿ־אות,
לײַטזעליקן דעם איבערבלײַב פֿון יוסף.

16 פֿאַר וואָר, אַזוי האָט געזאָגט גאָט,
דער גאָט פֿון צבֿ־אות, יהוה:
אין אַלע מערק וועט זײַן אַ קלאָג,
און אין אַלע גאַסן וועט מען זאָגן: אָי! אָי!
און מע וועט רופֿן דעם אַקערמאַן צו טרויער,
און צו קלאָג די געניטע אין יאָמערן.
17 און אין אַלע ווײַנגערטנער וועט זײַן אַ קלאָג,
אַז איך וועל דורכגיין צווישן דיר, זאָגט גאָט.
18 וויי, די וואָס באַגערן דעם טאָג פֿון גאָט!
צוּ וואָס אײַך דען דער טאָג פֿון גאָט?
ער איז פֿינצטער און ניט ליכטיק.
19 אַזוי ווי ווען אַ מענטש אַנטלויפֿט פֿון אַ לייב,
און אים באַגעגנט אַ בער,
און ער קומט אין הויז,
און לענט זײַן האַנט אָן דער וואַנט,
און אַ שלאַנג בײַסט אים אײַן.
20 פֿאַר וואָר, חושך איז דער טאָג פֿון גאָט, און ניט ליכטיק,
און פֿינצטער און אָן אַ שימער אין אים.
21 איך האָב פֿײַנט, איך פֿאַראַכט אײַערע יָום-טוֹבים,
און איך קען ניט שמעקן אײַערע אײַנזאַמלונגען.
22 אַפֿילו אַז איר ברענגט מיר אויף בראַנדאָפּפֿער
און אײַערע שפּײַזאָפּפֿער, באַווייליק איך ניט,
און אײַערע געשטאָפּטע פֿרידאָפּפֿער קוק איך ניט אָן.

23 טו אָפּ פֿון מיר די ברומונג פֿון דײַנע געזאַנגען,
און דאָס שפּיל פֿון דײַנע גיטאַרן לאָמיך ניט הערן.
24 נאָר לאָז קוועלן ווי וואַסער גערעכטיקייט,
און רעכטפֿאַרטיקייט ווי אַ שטראָם אַ שטאַרקער.
25 האָט איר מיר שלאַכטאָפּפֿער און שפּײַזאָפּפֿער געבראַכט אין
דער מדבר,
פֿאַר די פֿערציק יאָר, איר הויז פֿון ישׂראל?
26 דרום וועט איר טראָגן סִכּות אײַער קיניג,
און כִּיאָן, אײַערע געצנבילדער,
אײַער שטערנגאָט
וואָס איר האָט אײַך געמאַכט.
27 און איך וועל אײַך פֿאַרטרײַבן פֿון יענער זײַט דַמֶשֶׂק,
זאָגט יהוה – גאָט פֿון צבָאות איז זײַן נאָמען.

ו 1 וויי, די רואיקע אין צִיון,
און די זיכערע אויפֿן באַרג שומרון,
די באַרופֿענע פֿער פֿון די פֿעלקער,
וואָס צו זיי קומט דאָס הויז פֿון ישׂראל!
2 גייט אַריבער קיין כַּלנֵה, און זעט,
און גייט פֿון דאָרט קיין גרויס-חמָת,
און נידערט אין גַת פֿון די פּלִשתּים;
איז זיי בעסער פֿון די דאָזיקע קיניגרײַכן?
צי איז זייער געמאַרק גרעסער פֿון אײַער געמאַרק?
3 איר וואָס שטויסט אָפּ דעם בייזן טאָג,
און רוקט צו דעם טראָן פֿון רויב!
4 די וואָס ליגן אויף בעטן פֿון עלפֿנביין,
און אויסגעצויגן אויף זייערע געלעגערס,
און עסן לעמער פֿון די שאָף,
און קעלבער פֿון שטאַל;
5 די וואָס צימבלען אויף דער גיטאַר –
אַזוי ווי דוד האָבן זיי זיך אויסגעטראַכט כּלֵי-זֶמֶר;
6 די וואָס טרינקען אין שפּרענגבעקנס ווײַן,
און מיט די בעסטע אײַלן זאַלבן זיי זיך,
און קימערן זיך ניט אום דעם בראָך פֿון יוסף.

7 דרום וועלן זיי אַצונד פֿאַרטריבן ווערן
פֿאַרויס פֿון אַלע פֿאַרטריבענע,
און אָפּגעטאָן וועט ווערן
דער ליאַרעם פֿון די אויסגעצויגענע.
8 גאָט יהוה האָט געשוואָרן בײַ זיך אַליין,
זאָגט יהוה דער גאָט פֿון צבָ־אות:
איך פֿאַראומווערדיק דעם שטאָלץ פֿון יעקבֿ,
און זײַנע פּאַלאַצן האָב איך פֿײַנט געקראָגן.
און איך וועל איבערענטפֿערן די שטאָט מיט איר פֿולקייט!

9 און עס וועט זײַן, אויב עס וועלן איבערבלײַבן צען מענטשן אין
איין הויז, וועלן זיי שטאַרבן. 10 און אַז עמיצנס פֿעטער, און דער
וואָס דאַרף אים פֿאַרברענען, וועט אים אויפֿהייבן כּדי אַרויסצוטראָגן
דאָס געביין פֿון הויז, וועט ער זאָגן צו דעם וואָס אין ווינקל פֿון הויז:
איז נאָך ווער דאָ מיט דיר? און אַז יענער וועט זאָגן: נײַן, ניטאָ; און
ער וועט זאָגן: שאַ! וואָרום מע טאָר ניט דאַכטן, בײַם נאָמען פֿון
גאָט.

11 וואָרום זע, גאָט באַפֿעלט,
און מע וועט צעהאַקן דאָס גרויסע הויז אין שטיקער,
און דאָס קליינע הויז אויף שפּענדלעך.

12 לויפֿן דען פֿערד איבער אַ פֿעלז!
צי אַקערט מען אים מיט רינדער?
וואָס איר האָט פֿאַרקערט גערעכטיקייט אין ביטערקרויט,
און פֿרוכט פֿון רעכטפֿאַריקייט אין ווערמוט;
13 איר וואָס פֿרייט זיך אום גאָרנישט,
וואָס זאָגט: פֿאַר וואָר, מיט אונדזער שטאַרקייט האָבן מיר זיך
גענומען הערנער.
14 פֿאַרוואָר, זע, איך שטעל אָן אויף אײַך אַ פֿאָלק, איר הויז פֿון
ישׂראל,
זאָגט יהוה, דער גאָט פֿון צבָ־אות,
און זיי וועלן אײַך דריקן פֿון ווּ מע קומט קיין חמָת
ביז דעם טײַך פֿון דעם פּלוין.

ז 1 אַזוי האָט מיר גאָט דער האַר געוויזן: ערשט ער האָט באַשאַפֿן
אַ היישעריק אין אָנהייב אויפֿגיין פֿון דער שפּעט-תּבֿואה, און זע,
דאָס איז געווען די שפּעט-תּבֿואה נאָך דעם מלכס שניט. 2 און עס
איז געווען, אַז ער האָט געענדיקט אויפֿעסן דאָס גראָז פֿון לאַנד,
האָב איך געזאָגט:

ווי, גאָט דו האַר, פֿאַרגיב, איך בעט דיך;
ווי קען באַשטיין יעקב, אַז ער איז אַזוי קליין?

3 האָט גאָט חרטה געהאַט דערויף: „דאָס וועט ניט געשען“, האָט
גאָט געזאָגט.

4 אַזוי האָט מיר גאָט דער האַר געוויזן: ערשט גאָט דער האַר האָט
אויסגערופֿן אַ קריג דורך פֿײַער, און עס האָט פֿאַרצערט דעם גרויסן
תּהום, און וואָלט פֿאַרצערט דאָס לאַנד. 5 האָב איך געזאָגט:

גאָט דו האַר, הער אויף, איך בעט דיך;
ווי קען באַשטיין יעקבֿ, אַז ער איז אַזוי קליין?

6 האָט גאָט חרטה געהאַט דערויף: „דאָס אויך וועט ניט געשען“,
האָט גאָט דער האַר געזאָגט.

7 אַזוי האָט ער מיר געוויזן: ערשט גאָט שטייט אויף אַ שנורגלײַכער
מויער, און אין זײַן האַנט איז אַ וואָגשנור. 8 און גאָט האָט צו מיר
געזאָגט: וואָס זעסטו, עמוס? האָב איך געזאָגט: אַ וואָגשנור. האָט
גאָט געזאָגט:

זע, איך צי אַ וואָגשנור צווישן מײַן פֿאָלק ישׂראל,
איך וועל אים מער ווידער ניט פֿאַרגעבן.
9 און די במות פֿון ישׂחק וועלן פֿאַרוויסט ווערן,
און די הייליקטומען פֿון ישׂראל וועלן חרבֿ ווערן,
און איך וועל אויפֿשטיין אויפֿן הויז פֿון יָרָבֿעָם מיטן שווערד.

10 און אַמַציָה דער כּהן פֿון בית-אֵל האָט געשיקט צו יָרָבֿעָם דעם
מלך פֿון ישׂראל, אַזוי צו זאָגן: עמוס האָט געמאַכט אַ בונט אויף דיר
צווישן די קינדער פֿון ישׂראל; דאָס לאַנד קען ניט אויסהאַלטן אַלע
זײַנע רייד. 11 וואָרום עמוס האָט אַזוי געזאָגט:

דורכן שווערד וועט שטאַרבן יָרָבֿעָם,
און ישׂראל וועט אין גלות אַוועק פֿון זײַן ערד.

12 און אַמַציָה האָט געזאָגט צו עָמוֹסן: זעער, גיי אַנטלויף דיר קיין
לאַנד יהודה, און עס דאָרטן ברויט, און דאָרטן זאָלסטו נבֿיאות זאָגן.
13 אָבער אין בית-אֵל זאָלסטו מער ווידער נבֿיאות ניט זאָגן וואָרום
עס איז אַ מלכס הייליקטום, און עס איז אַ הויז פֿון מלוכה. 14 האָט
געענטפֿערט עָמוֹס און האָט געזאָגט צו אַמַציָהן; ניט קיין נבֿיא בין
איך, און ניט קיין זון פֿון אַ נבֿיא בין איך, נײַערט אַ פּאַסטוך פֿון
רינדער בין איך, און אַ צוריכטער פֿון ווילדע פֿײַגן. 15 און גאָט האָט
מיך גענומען פֿון הינטער די שאָף, און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: גיי
זאָג נבֿיאות צו מײַן פֿאָלק ישׂראל. 16 און אַצונד הער דאָס וואָרט פֿון
גאָט:

דו זאָגסט: זאָלסט ניט נבֿיאות זאָגן אויף ישׂראל,
און ניט דַרשען אויף דעם הויז פֿון יִשׂחק.
17 דרום האָט גאָט אַזוי געזאָגט:
דײַן ווײַב וועט אין שטאָט אַ זוֹנה זײַן,
און דײַנע זין און דײַנע טעכטער וועלן פֿאַלן דורכן שווערד,
און דײַן ערד וועט מיט אַ שנור צעטיילט ווערן,
און דו וועסט שטאַרבן אויף אומריינער ערד,
און ישׂראל וועט אין גלות אַוועק פֿון זײַן ערד.

ח 1 אַזוי האָט מיר גאָט דער האַר געוויזן: ערשט אַ קאָרב
זומעראויבס. 2 און ער האָט צו מיר געזאָגט: וואָס זעסטו,
עָמוֹס? האָב איך געזאָגט: אַ קאָרב זומעראויבס. האָט גאָט צו מיר
געזאָגט:

געקומען איז דער סָוף אויף מײַן פֿאָלק ישׂראל,
איך וועל אים מער ווידער ניט פֿאַרגעבן.
3 און יאָמערן וועלן די געזאַנגען פֿון פּאַלאַץ אין יענעם טאָג,
זאָגט גאָט דער האַר;
פּגרים וועלן זײַן פֿיל,
אין יעטווועדער אָרט וועט זײַן אָנגעוואָרפֿן אַ שטילקייט.

4 הערט דאָס צו, איר וואָס ווילט אײַנשלינגען דעם אבֿיון,
און פֿאַרטיליקן די אָרימע פֿון לאַנד,
5 אַזוי צו זאָגן: ווען וועט אַריבער ראֹש-חוֹדש,
אַז מיר זאָלן פֿאַרקויפֿן תּבֿואה,
און שבת, אַז מיר זאָלן עפֿענען קאָרן,
צו פֿאַרקלענערן די אֵיפָה, און צו פֿאַרגרעסערן דעם שֶׁקל,
און צו פֿאַרדרייען מיט פֿאַלשע וואָגשאָלן;
6 כּדי צו קויפֿן פֿאַר געלט די אָרימע,
און דעם אבֿיון פֿאַר אַ פּאָר שיך,
און דעם אָפּפֿאַל פֿון קאָרן זאָלן מיר פֿאַרקויפֿן.
7 גאָט האָט געשוואָרן בײַ דעם שטאָלץ פֿון יעקבֿ:
אויב איך וועל אייביק פֿאַרגעסן אַלע זייערע מעשׂים!
8 זאָל איבער דעם ניט ציטערן די ערד,
און טרויערן איטלעכער וואָס וווינט אויף איר?
יאָ, זי וועט זיך אויפֿהייבן אין גאַנצן ווי דער טײַך,
און צערודערט ווערן און זיך אַראָפּזעצן ווי דער טײַך פֿון מִצרַיִם.
9 און עס וועט זײַן אין יענעם טאָג,
זאָגט גאָט דער האַר,
וועל איך מאַכן אונטערגיין די זון אין מיטן טאָג,
און פֿינצטער מאַכן די ערד אין העלן טאָג.
10 און איך וועל פֿאַרקערן אײַערע יָום-טוֹבים אין טרויער,
און אַלע אײַערע געזאַנגען אין אַ קלאָג,
און איך וועל אַרויפֿברענגען אויף אַלע לענדן זאַק,
און אויף איטלעכן קאָפּ אַ פּליך,
און איך וועל עס מאַכן ווי דער טרויער נאָך אַן אייניאיינציקן,
און איר סָוף, ווי אַ ביטערן טאָג.
11 זע, טעג קומען, זאָגט גאָט דער האַר,
און איך וועל שיקן אַ הונגער אין לאַנד,
ניט אַ הונגער נאָך ברויט, און ניט אַ דאָרשט נאָך וואַסער,
נײַערט צו הערן די ווערטער פֿון גאָט.
12 און זיי וועלן וואָגלען פֿון ים צו ים,
און פֿון צפֿון ביז מזרח;
זיי וועלן אומוואַנדערן צו זוכן גאָטס וואָרט,
און זיי וועלן ניט געפֿינען.
13 אין יענעם טאָג וועלן חלשן די שיינע יונגפֿרויען

און די בחורים פֿון דאָרשט.
14 די וואָס שווערן בײַ דער זינד פֿון שוֹמרוֹן,
און זאָגן: „אַזוי ווי עס לעבט דײַן גאָט, דָן!“
און: „אַזוי ווי עס לעבט דער וועג באֵר-שֶׁבַע!“
און זיי וועלן פֿאַלן, און וועלן מער ניט אויפֿשטיין.

ט 1 איך האָב געזען גאָט שטיין אויפֿן מזבח, און ער האָט געזאָגט:

שלאָג די זײַלנקעפּ, אַז די בײַשטידלעך זאָלן ציטערן,
און צעברעך זיי איבער זייערע אַלעמענס קעפּ;
און זייער איבערבלײַב וועל איך הרגען מיטן שווערד;
ניט אַנטלויפֿן וועט פֿון זיי אַן אַנטלאָפֿענער,
און ניט ראַטעווען וועט זיך פֿון זיי אַן אַנטרונענער.
2 אַז זיי וועלן זיך פֿאַרגראָבן אין אונטערערד,
וועט זיי פֿון דאָרטן אַרויסנעמען מײַן האַנט,
און אַז זיי וועלן אַרויפֿגיין אין הימל,
וועל איך זיי פֿון דאָרטן אַראָפּנידערן.
3 און אַז זיי וועלן זיך באַהאַלטן אויפֿן שפּיץ כַּרמֶל,
וועל איך פֿון דאָרטן אויפֿזוכן און זיי צונעמען,
און אַז זיי וועלן זיך פֿאַרבאָרגן פֿון פֿאַר מײַנע אויגן
אויפֿן גרונט פֿון ים,
וועל איך דאָרטן באַפֿעלן דער שלאַנג,
און זי וועט זיי אײַנבײַסן.
4 און אַז זיי וועלן גיין אין געפֿאַנגענשאַפֿט פֿאַר זייערע פֿײַנט,
וועל איך דאָרטן באַפֿעלן דער שווערד, און זי וועט זיי הרגען,
און איך וועל טאָן אויף זיי מײַן אויג
צום בייזן און ניט צום גוטן.

5 וואָרום גאָט דער האַר פֿון צבָאות
איז דער וואָס רירט אָן די ערד און זי וואַקלט זיך,
און אַלע וווינער אויף איר טרויערן;
און זי הייבט זיך אויף אין גאַנצן ווי דער טײַך,

און זעצט זיך אַראָפּ ווי דער טײַך פֿון מִצרַיִם.
6 דער וואָס בויט אין הימל זײַנע אויבערקאַמערן,
און גרונטפֿעסט זײַן געוועלב אויף דער ערד;
וואָס רופֿט די וואַסערן פֿון ים,
און גיסט זיי אויס אויפֿן געזיכט פֿון דער ערד;
יהוה איז זײַן נאָמען.
7 פֿאַר וואָר, אַזוי ווי די קינדער פֿון כּושים זײַט איר מיר,
קינדער פֿון ישׂראל, זאָגט גאָט.
פֿאַר וואָר, איך האָב אויפֿגעבראַכט ישׂראל פֿון לאַנד מִצרַיִם,
און די פּלִשתּים פֿון כַּפתּוֹר,
און אַרָם פֿון קיר.
8 זע, די אויגן פֿון גאָט דײַן האַר
זײַנען אויף דעם זינדיקן קיניגרײַך,
און איך פֿאַרטיליק עס פֿון געזיכט פֿון דער ערד,
אָבער פֿאַרטיליקן וועל איך ניט פֿאַרטיליקן דאָס הויז פֿון יעקבֿ,
זאָגט גאָט.
9 וואָרום זע, איך באַפֿעל און וועל לאָזן שאָקלען
דאָס הויז פֿון ישׂראל צווישן אַלע פֿעלקער,
אַזוי ווי עס ווערט געשאָקלט אין אַ זיפּ;
אָבער ניט אַ קערנדל וועט פֿאַלן צו דער ערד.
10 דורכן שווערד וועלן שטאַרבן אַלע זינדיקע פֿון מײַן פֿאָלק,
וואָס זאָגן: ניט גענענען און זיך פֿעדערן אויף אונדז וועט דאָס בייז.
11 אין יענעם טאָג וועל איך אויפֿשטעלן
דאָס אײַנגעפֿאַלענע בײַדל פֿון דוד,
און איך וועל פֿאַרמויערן אירע בראָכן,
און זײַנע חורבות וועל איך אויפֿשטעלן,
און וועל עס אויפֿבויען ווי אין אַמאָליקע טעג;
12 כּדי עס זאָלן אַרבן דעם איבערבלײַב פֿון אֱדוֹם און אַלע פֿעלקער
די וואָס מײַן נאָמען ווערט גערופֿן אויף זיי,
זאָגט גאָט, דער וואָס טוט דאָס דאָזיקע.
13 זע, טעג קומען, זאָגט גאָט,
און דער אַקערער וועט זיך אָנשטויסן אָן דעם שניטער,
און דער טרויבנטרעטער אָן דעם זריעה-וואַרפֿער;
און די בערג וועלן טריפֿן זאַפֿט,
און אַלע הייכן וועלן צעגיין.
14 און איך וועל אומקערן די געפֿאַנגענשאַפֿט פֿון מײַן פֿאָלק ישׂראל,

און זיי וועלן אָפּבויען פֿאַרוויסטע שטעט און זיך באַזעצן,
און פֿלאַנצן ווײַנגערטנער און טרינקען זייער ווײַן,
און מאַכן גערטנער און עסן זייער פֿרוכט.
15 און איך וועל זיי אײַנפֿלאַנצן אויף זייער ערד,
און זיי וועלן מער ניט אויסגעריסן ווערן
פֿון דער ערד וואָס איך האָב זיי געגעבן,
זאָגט יהוה דײַן גאָט.

© 2005 Dworkins and Leonard Prager. All Rights Reserved.